

Bemærkninger til lovforslaget

Varig hjemmehjælp ydes i kommunerne efter visitation. Udgangspunktet er, at ingen skal betale for mere end 6 timer pr. uge, og at betalingen i øvrigt retter sig efter den pågældendes indtægts- og formueforhold.

Det er ofte blevet påpeget, bl.a. af ældrekommissionen, at betaling for hjemmehjælp giver væsentlige sammenstødsproblemer, således at selv en beskeden merindtægt kan forårsage, at man netto har en realindkomstilbagegang. Varig hjemmehjælp ydes, når der er et varigt behov for hjælp og bistand, og er altid nødvendig, hvis man skal undgå eller udskyde flytning til plejehjem.

Ud over sammenstødsproblemet kan det være et problem, at nogle afviser hjemmehjælp, eventuelt ønsker mindre hjemmehjælp end nødvendigt, fordi de ikke finder at have økonomisk mulighed for at betale hjemmehjælpen. Den yderste konsekvens af

en sådan indstilling er, at de pågældende må flytte på plejehjem på et tidligere tidspunkt end ellers.

Selv om man betaler for plejhjemsopholdet, ligeledes afhængigt af indtægt og formue, er det altid således, at der er forbundet meget store udgifter for samfundet med driften af den enkelte plejhjemsplads, ligesom ventelister til plejehjem viser, at man må gennemføre alle nødvendige foranstaltninger, der udskyder eller forhindrer indflytning på plejehjem før tiden.

Lovforslaget indebærer, at visiteret varig hjemmehjælp gøres gratis, således at man undgår sammenstødsproblemer i disse situationer og sikrer, at ingen af økonomiske grunde afviser varig hjemmehjælp.

Uden hensyn til de eventuelle besparelser, der ville være en følge af lovforslaget på plejhjemsområdet, anslås de samlede økonomiske udgifter at være ca. 100 mill. kr.